

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 23. Errores Gilberti Porretani.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](#)

Sæcul. XII. quadragesimo septimo, eandem viam ac
A. C. 1147. Rex Conradus per Germaniam & Hungariam tenens; sed divisis exercitibus proficiscebantur, ob enormem hominum multitudinem & diversum tot nationum genium, unde rixarum occasio facile nasci potuisset. Utrumque Regem Legati Papæ comitabantur, & Regem Romanorum quidem Theotinus, ex gente Germanorum, Episcopus Portuensis, Regem vero Francorum Guido Florentinus, Cardinalis Presbyter Titulo S. Chrysogoni.

§. XXIII.

Errores Gilberti Porretani.

to. 10. Conc. Eugenius Papa Parisiis versatus, in Fe-
p. 1105. & sto Paschæ, quod hoc anno millesimo
1121. centesimo quadragesimo septimo in diem
 vigesimam Aprilis incidebat, Conven-
 tum celebravit, in quo errores Gilberti
 Porretani, Episcopi Pictaviensis, ad ex-
 amen vocati. Hic Præsul, Pictavii natus,
 maxima vitæ suæ parte in variis Franciæ
 urbibus Philosophiæ studuerat, & Præ-
 ceptores habuerat, præter alios, duos fra-
 tres Anselmum & Rudolphum Laudu-
 nenses. Ipse quoque clarissimus Magi-
 ster existimabatur, morum gravitate con-
 spicuus; sed plus justo capiebatur sub-
 tilibus Dialecticæ quæstionibus. Ponti-
 ficatus Eugenii anno primo, scilicet mil-
 lesimo

*Gauf. Cla-
raval.
v. Mabill.
Præf. in
Bern. n. 52.*

lesimo centesimo quadragesimo quinto, Sæcul. XII.
 Gilbertus coram eo ab Arnaldo, cui co-A C. 1147.
 gnomentum, *nunquam ridens*, & Calone,
 Ecclesiæ Pictaviensis Archidiaconis, ac-
 cusatur, quod non nullas propositiones
 de Sancta Trinitate, quæ adversus sanam
 Doctrinam pugnare viderentur, in pu-
 blica Synodo protulisset. Cum duo isti
 Archidiaconi viæ se dedissent, Romam
 ituri, & Papam, in Franciam proficisci-
 tem, Senis habuissent, ille, cognita eorum
 itineris causa, ipsos ad Festa Paschalia
 Parisiis adesse jussit, ubi propter Litera-
 torum virorum copiam commodius huic
 causæ vacare posset. Archidiaconi ergo
 in Franciam reduces, S. Bernardum
 consuluerunt, atque ad postulandam Gil-
 bertii errorum damnationem excitarunt.

Concilium Parisiis præstituto tempo-
 re celebratum. Præerat Papa, complu-
 ribus Cardinalibus, S. Bernardo & ma-
 gno doctissimorum virorum numero præ-
 sentibus. Producuntur contra eum duo
 Magistri, Adamus *de parvo ponte*, Eccle-
 siæ Parisiensis Canonicus, & Hugo *de*
Campo florido Regis Cancellarius, qui,
 edito juramento, affirmarunt, quod non
 nullas propositiones, quæ ipsi objicieban-
 tur, ex ipsius ore audivissent. Præterea
 contra Gilbertum quædam excerpta ex
 ejus Commentario in Boetium in me-
 dium proleta sunt. Errores præcipui

E 5 vero,

Sæcul. XII. vero, ei objecti, sequentes erant: Quod A. C. 1147. assereret, Divinam Essentiam non esse Deum. Quod proprietates Personarum non essent ipsæ Personæ. Quod Theologicæ Personæ in nulla prædicarentur propositione. Quod Divina Natura non es- set incarnata, sed tantum Persona filii. Gilbertus vero Episcopus negabat, quod unquam scripsisset vel dixisset, Divinitatem non esse Deum, testesque adducebat duos ex Discipulis suis, Rudolphum Episcopum Ebroicensem, postea Archiepiscopum Rotomagensem, & Magistrum, nomine Ivonem, Carnotensem, qui Canonicus S. Victoris, ab Innocentio II. Cardinalis creatus, fuisse creditur. In hoc Conventu per aliquot dies Gilbertus Episcopus Sancto Bernardo adversario- rum nullum acriorem sensit. Sed Papa hujus rei definitionem ad Concilium anno sequente in medio Quadragesimæ celebrandum distulit.

§. XXIV.

Henriciani Hæretici.

*vit. Bern.
lib. 3. c. 6.*

Eodem anno millesimo centesimo qua- dragesimo septimo Eugenius Papa Tolosam cum potestate Legati misit Al- bericum, Episcopum Ostiensem, superiore tempore in Anglia iterumque in Sy- ria Sedis Apostolicæ Legatum; tunc ve- ro ad Doctrinam Henrici, Petri de Bruis Disci-